శ్రీ మొదలి వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శర్మ

'ఏమండీ ఒంట్లో ఏమీ బాగాలేదు సుమండీ, ఏమిటో? బొత్తిగా అన్నం సయించడం లేదు. తలకాయ నొప్పి, కాళ్లు పీక్కుని పోతూ వున్నవి. సరిగా వుండడం లేదు.'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

'కన్నె పెట్టింది గానీ సుస్తీ ఏమన్నా చేసిందా!'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

'ఏమన్నా చెపితే మళ్లీ నవ్వులాటకింద పట్టిస్తారు. నాకెందుకు? నేను చెప్పనే చెప్పను.'

[illegible] చెప్పకపోతే నేనేం చేసేది!'

'చెపితే చేసేటట్లే?'

[illegible]

'పనివల్ల ఒళ్లు బడలిక చేస్తున్నది. అస్తమానమూ తీరిక వుండడం లేదు.'

'అవును, పాపం, చాలా పని చేస్తున్నావు.'

'అలాగే వుంటుంది లెండి. ఒకరోజు చేస్తే తెలుస్తుంది. ఈ యిద్దరు పిల్లలతోనూ, యీ పనితోనూ, శత మతమవుతూ వుంటేనూ!'

'నేనూ చేస్తూనే వున్నాగా నెలకు మూడు రోజులం పావు.'

'ఆ చేస్తూనే వున్నారు. ఆ మూడు రోజులు వెళ్లే సరికి గగనమవు తున్నది లెండి.'

'అయితే ఏమంటావు?'

'వంట మనిషిని పెట్టితేనే తప్ప నావల్ల కాదు.'

'అదా విషయం. సరే- అర్థమయింది...

'అదుగో అందుకే చెప్పనన్నాను. మళ్లీ నవ్వడం ఆరంభించారూ...

ఏలాగయినా వంటమనిషిని పెట్టించి తీరవలెనని సీతమ్మకు గట్టి అభిప్రాయం కలిగింది. ఏ ప్రస్తావన వచ్చినా - దానికి కారణము వంట మనిషి లేకపోవడం కిందకు తేల్చి నరసింహారావును సీతమ్మ పోరడం మొదలు పెట్టింది.

అతను వంట మనిషి ప్రస్తావన రాగానే నవ్వులాటకు దించి దాటేయడం సాగించాడు. ఆమె పోరు యెక్కువయిపోయింది. చివరకు యీ సమస్యను యేదో విధముగా అతను యెదుర్కొన వలసిన సమస్యే అని బాగా తెట్టినప్పుడు విధిలేక కుటుంబపు జమాఖర్చులు ఆమెకు నివేదించడం ఆరంభించినాడు.

'పని చెయ్యలేక మనిషికి సుస్తి చేస్తే ఈ ఆదనపు ఖర్చులూ, వాటిని మించే డాక్టరు ఖర్చులూ, తప్పనిసరి అవుతున్నవి. ఇప్పటికే ఆ పరిస్థితులు కలిగినవని తోస్తున్నది. ఖర్చు తగ్గుతుంది. సుఖానికి సుఖమూ వుంటుంది. కనుక వంటమనిషిని పెట్టక తప్పద'ని సీతమ్మ వాదన.

ఈ పట్టుదల కంతటికీ కారణం, యిద్దరికీ తెలిసిందీ, పయికి అనుకోకుండా దాగున్నదీ, ఒకటి వుంది. సీతమ్మ అప్పలిద్దరూ భాగ్యవంతుల యింటి కోడళ్లు. వాళ్లకు వంటమనుషులూ మొదలయిన అట్టహాసమంతా వుంది... సీతమ్మ మాత్రం తీసిపోతే ఏలా?

ఎట్లాగయితేనేం వంట మనిషిని పెట్టడానికే తీర్మానమయింది. అప్పటికి గాని సీతమ్మ సణుగుడు సద్దుకోలేదు.

[illegible]

[illegible]

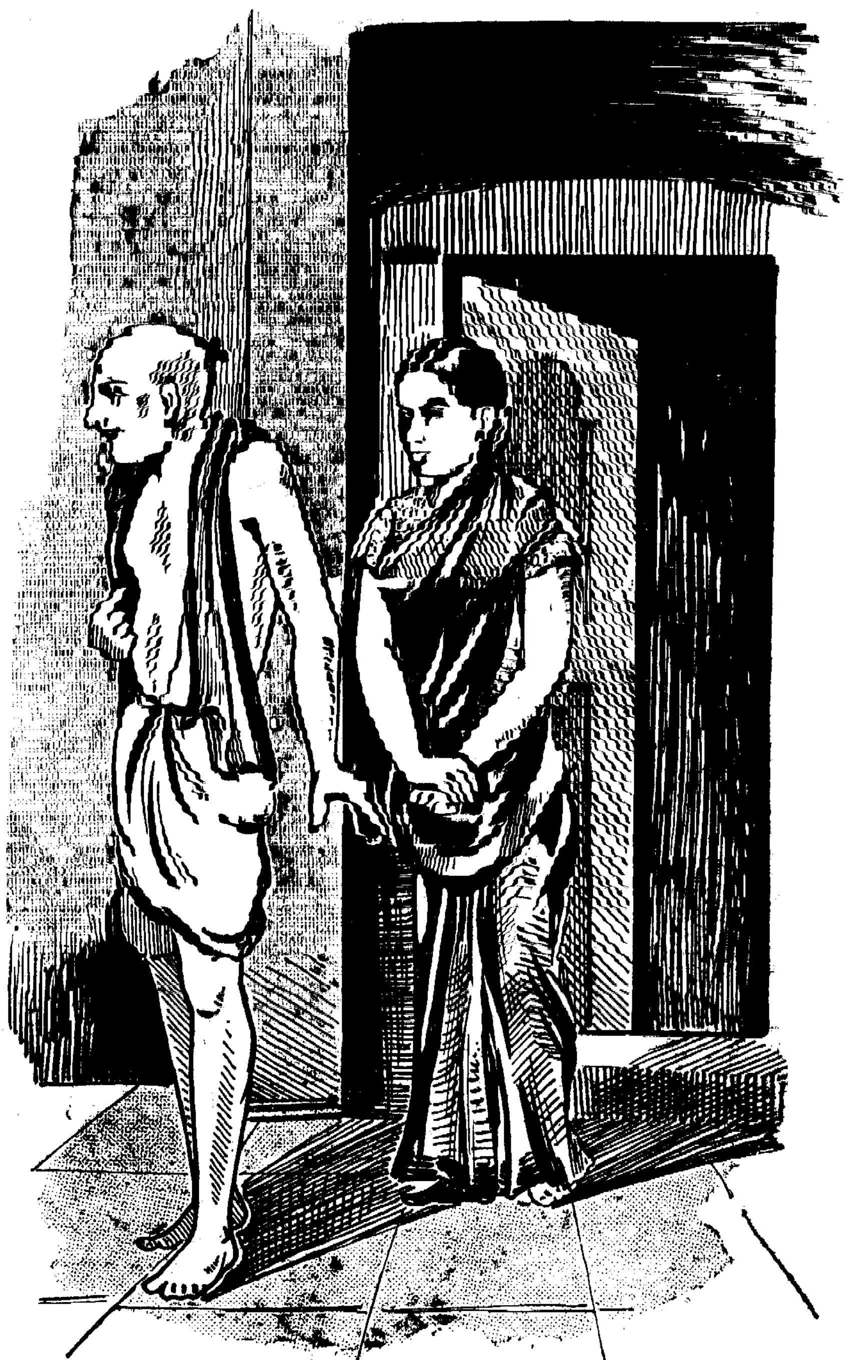

చివర కొకమనిషి దొరికిందని చెప్పేసరికి ఆమె సంతోషానికి మేరలేక పోయింది. ఈనాం యిద్దామనుకున్నది. అయితే అంతగా బయట పడకూడదని వూరుకున్నది.

వంటమనిషిని చూపించడానికి వంటామెను వెంటబెట్టుకొని రంగయ్య రాత్రి ఏడు గంటలకు వచ్చాడు. పద్దెనిమిది, పంధొమ్మిదేళ్ల వంటమనిషిని - అందులో వితంతువును- చూసి నరసింహారావూ సీతమ్మా వేరువేరు కారణాలచేత కొంచెం ఆశ్చర్య పోయ్యారు.

'ఇంత చిన్న వయస్సులో ఇన్ని ఆస్తులు ఏం కంట[illegible] చేయగలుగు తుంది? [illegible] నరసింహారావు [illegible].

సీతమ్మ [illegible] నిశ్చయించుకుంది.

అయితే సీతమ్మ అసలే అనుమానం మనిషి. తన భర్త [illegible] ఆమె యెప్పుడూ అనుమానిస్తూనే వుండేది. [illegible] అనుమానం. [illegible] సీతమ్మ [illegible] పరిస్థితులు అలాంటివి; అయినా [illegible] లేదని [illegible].

[illegible] ఆమె [illegible] పోవడం మొదలు పెట్టింది. నరసింహారావు యింట్లో వున్నంతసేపూ వరలక్ష్మమ్మ కొత్తగా కాపరానికి వచ్చిన కోడలు లాగా ఏదో సిగ్గుపడుతూ, అప్పుడప్పుడు ముసిముసినవ్వులు నవ్వుకొంటూ వుంటే సీతమ్మకు ఒక్కటే కోపం.

దీనికితోడు ఒకనాడు వరలక్ష్మమ్మ అన్నం వడ్డిస్తూ వుండగా సీతమ్మ ఎదటనే 'నీకింత సిగ్గయితే ఎలాగా?' అన్నాడు నరసింహారావు. ఆమె ఎదట వున్న యజమానురాలి నయినా గమనించ కుండా మందహాసం చేసింది. దానితో ఆమె కోపం వృద్ధి అయిపోయింది. కోపం వృద్ధి అవుతున్నకొద్దీ ఇంకా వెయ్యికళ్లతో కనిపెట్టి వుండవలె నని అనుకొన్నది.

తెలిసో తెలియకనో వరలక్ష్మమ్మ సీతమ్మను అక్కా వరస చేసుకొని మాట్లాడింది. అంతటితో సీతమ్మకు వెర్రెత్తి పోయింది. అగ్నిహోత్రుడికి ఆద్యం తోడయి [illegible] వరలక్ష్మమ్మ [illegible] సీతమ్మకు తోచింది.

మొదటిలో ఏ సందర్భములో [illegible] వున్నాడే! [illegible] ఏం [illegible] చేయగలదు [illegible] చేయడం? [illegible] 'గోంగూర [illegible]' [illegible]?

'గోరు చుట్టుమీద రోకటి పోటు' అన్నట్లు సరిగా యీ పరిస్థితులలోనే సీతమ్మ చెల్లెలు [illegible] వచ్చింది. [illegible] తోచింది. [illegible] ఆమె [illegible] అన్నాడు.

[illegible] ?... [illegible] ? ... [illegible] ... ఆ ఆలోచనే వ్యర్థం. పోనీ వరలక్ష్మమ్మను కూడా వెంట తీసుకొని పోతే... ఆమె రానంటే... ఇద్దరినీ యింట్లో వదిలి పెట్టి వెళ్లడమే... అమ్మయ్యో...

సాయంత్రము పెనిమిటితో 'యింటికి పోతే నెల రోజుల దాకా రావడానికి వీలు పడదేమో? మీరు హోటలులో వుంటారా?' అంటూ సీతమ్మ ప్రశ్నించింది. 'ఎందుకూ?'

'నేనూ పిల్లలూ ఏలాగూ వుండం కదా? మీ ఒక్కరి వంటకు, ఒకమనిషీ ఆమనిషి భోజనం కాక ఎనిమిది రూపాయల ఆముదం ఎందుకని'

'హోటలు తిండి నాకు బొత్తిగా పడదు. అక్కడ మటుకేం తక్కువ అవుతుందా? అయినా వరలక్ష్మమ్మ ఖులాసాగా యింపుగా వండి పెడుతుంది. దిక్కుమాలిన హోటలు భోజనం నేను చేయలేను. అంతే. అయినా

VETAPALEM.

నెలకోసం ఆమెను మానుకోమంటే తరువాత ఎవరు దొరుకుతారు?'

'దేశం గొడ్డు బోయిందా?'

'అవునవును, ఎన్నాళ్లు విచారిస్తే ఈమే దొరికిందో అప్పుడే మరిచిపోయినావూ, గట్టిదానివి'

'అది కాదండి అక్కడ పెళ్లిపనులు చేయడానికి నా వెంట తీసుకొని పోదామనుకొంటున్నాను'

'ఇప్పుడు మాటలు మారుస్తున్నావు. అయినా ఆమె ఎగగని చోటుకి వస్తుందో కాదో కనుక్కో. అసలే ఆమె నిగ్రహిస్తుంటారా స్త్రీకటే ఆక్కడికి వస్తుంది! బలే దానివి!

ఆ సంభాషణ వింటూ వున్న వరలక్ష్మమ్మ యజమానురాలి వెంట వెళ్లడానికి ఒప్పుకోలేదు.

మంత్రం పారలేదు. ఇంతలో ఆమె బావగారు- అంటే అక్క పెనిమిటి- పుట్టింటికి తీసుకొని వెళ్లడానికి వచ్చి వెంటనే బయలుదేరమని కూచున్నాడు. ఆమె కేమీ తోచింది కాదు. బయలు దేరమని వూపిరి ఆడ నీయకుండా బావగారు కూర్చున్నారు. ఏం చేయడానికీ తోచక విధిలేక- పుట్టింటికి వెళ్లిన తర్వాత కర్తవ్యాన్ని నిశ్చయించ వచ్చుననుకొని వెళ్లి పోయింది.

వెళ్లేటప్పుడు సీతమ్మ అతికోపంగా భర్తతో తానింకా రానే రానని చెప్పింది. నరసింహారావు మందహాసముతో 'పోనీలే' అన్నాడు. వరలక్ష్మమ్మతో వెళ్లుతున్నట్టు మాట మాత్రమయినా చెప్పకుండా వెళ్లి పోయింది.

* * * *

వారం రోజుల కల్లా సీతమ్మ యింటికి వచ్చి వాలింది. ఇల్లు తాళం వేసి వుంది. వంటమనిషిని పంపించివేసి భర్త హోటలులో చేరినాడేమో ననుకొని సంతోషించింది. పక్క యింట్లో బస చేసింది. ఆయన భోగట్టా వాళ్ల కేమీ తెలియదు. ఆఫీసుకు తాఖు వచ్చినట్టు కబురు చేస్తే అతను సెలవు తీసుకొని చెన్నపట్టణం వెళ్లాడని తెలిసింది. అంతటితో ఆమె తిరిగీ నిస్పృహాలో పడ్డది. పోనీ వంటమనిషి కయినా తాళం చెవియిచ్చి వుంటాడని విచారిస్తే ఆమెకూడా ఎవరో చుట్టాలింటికో ఎక్కడికో వెళ్లిందని కబురు వచ్చింది. ఆమె తాళం పగల గొట్టించి యింట్లో చేరవలసి వచ్చింది. ఆమెకు అంతా చీకాకే.

ఒకదానికీ యింకొక దానికీ లంకె వేసి చూస్తే ఆమెకు, ఎంతసేపటికీ అనుమానపు ఆలోచనలే కలగడం ఆరంభించినయి. ఈ తెలివితక్కువ అంతా తనదే నని ఆమె అప్పుడు రూఢిగా నిర్ణయించుకుంది. 'లేక పోతే ఏం కోరి చిన్నదీ-రూపవతీ అయిన ఒక వితంతువును వంట మనిషి అనే నెపం మీద యింట్లో ప్రవేశపెట్టి- పయిగా మరొక ఆడతోడు లేకుండా- అందులో అనుమాన గ్రస్తమయిన నడవడిగల మగవాడితో వదిలి పెడితే యీ ప్రపంచములో ఏమవుతుంది? వంటమనిషి కావలె నని గల్లంతు చేసిన తనకు మంచి శాస్తే అయిందని అనుకున్నది. అయితే వంటమనుష్యులను పెట్టుకున్న అందరికీ యీలాంటి అనుభవాలే కలుగుతున్నాయా? నా గ్రహచారం అలాంటిది. ఆయన చెన్నపట్టణమూ వెళ్ల లేదు. ఇద్దరూ ఎక్కడనో వూరేగుతున్నారు! నేను ఏ నెలకో వస్తానని అనుకొన్నారు. సి. ఐ. డి వారి యెత్తులు సి. ఐ. డి. వారు వేస్తూ వుంటే దొంగల యెత్తులు దొంగలు వేస్తూ వున్నారు కాబోలు. ఏమయినా సరే ఆమెకు త్వరగా వుద్వాసం చెప్పవలెను' అని సీతమ్మ ఆలోచించ సాగింది.

నాల్గురోజులయిన తర్వాత ముందుగా వరలక్ష్మమ్మ వచ్చింది. సీతమ్మను చూచేచూడడంతో నిర్ఘాంత పోయింది. ఆచూకీ దొరుకుతుందని సీతమ్మ సంతోష పడ్డది. కాని ఆమెను ఎన్ని ప్రశ్నలు వేసినా అన్నిటికీ ఒక్కటే సమాధానం; పంతులు వారి దగ్గిర జీతం పుచ్చుకుని తన అక్కగారింట్లో వుపనయనముకు వెళ్లినట్టు చెబుతుంది. ఈ సమాధానాలు యిచ్చేటప్పుడు గాని మరొకప్పుడు గానీ ఆమె ముఖలక్షణాలవల్ల ఏమయినా గ్రహించ వచ్చునేమో నని ఓరకంట చూసి చూసి ప్రాణం విసికిపోయింది.

'ఏమమ్మా- యిప్పుడు నేనూ పిల్లలమే. వారు లేరు. ఎప్పుడు వస్తారో ఏమిటో తెలియదు. వారు వచ్చిం తరవాత కబురు చేస్తాను. ఈ లోగా నేనే తంటాలు పడుతాను. నీవు ప్రస్తుతం వద్దులే' అని ఆమెను పనిలో జొరనియ్యకుండా పంపించి వేసింది.

తర్వాత నాల్గు రోజులకు నరసింహారావు దిగాడు. సీతమ్మను చూస్తూ ఆయనా నిర్ఘాంత పోయినాడు. 'ఏమండి మరదలు పెళ్లికి ఒక్కపూట అయినా రావ డానికి తీరుబడి కాలేదు గాని దేశాలు తిరగడానికి ఎన్ని రోజులయినా సెలవుదొరికిందే?' అన్నది సీతమ్మ. బలె వుడ్డు గుడుచు కొనే ప్రశ్న వేసినట్టే ఆమె అభిప్రాయం.

'[illegible] ... కాలుంగల [illegible] [illegible]. [illegible] ... [illegible]' [illegible] ... [illegible].

'[illegible] ... [illegible]' [illegible].

'[illegible] ... [illegible]'

'అదేమిటి? ఎందుకు [illegible] ఆ మాట?'

'అఁ అందుకే? ఇంకా వుండ నివ్వాలేం'

'ఛీ, పాపం! ఏం చేసిందని?'

'ఏం చెయ్యాలింకా? లోకమంతా నవ్వుతుంటేనూ?'

'అదేమిటి? లోకం నవ్వడం ఎందుకు?'

'అబ్బ ఏం ఎరగనట్టు మాట్లాడుతారు పాపం! నల్లటి బ్రాహ్మణ్ణి నమ్మరా దట.'

'నాకర్థం కావడం లేదు'

'ఎందుకర్థమవుతుంది? అంతా స్వయంగా తెలిసి, తెలియనట్టు నటిస్తుంటే! ఆ పోకులమారిది వంటమనిషేమిటి? లోకులంతా కాకిని పొడిచినట్టు పొడుస్తున్నారు నన్ను. అందులోనూ, నేను లేకుండా అదీ మీరూ యింట్లో వుండడమా?'

'ఓసి నీ యిల్లు బంగారం గానూ, యిదా యీమధ్య నీ ప్రవర్తన కంతటికీ కారణం? బలే పనే!' అంటూ నరసింహారావు ఒకటే నవ్వు.

'[illegible] [illegible]?'

'[illegible]'

'[illegible] ... [illegible]...!'

'[illegible] ... [illegible]'

'[illegible] ... [illegible].'

'[illegible] ... [illegible].'

'నేనెం [illegible] నమ్మక [illegible]'

'ఒట్టేసుకుంటారా?'

'నన్ను నమ్మవు గాని నా ఒట్టు నమ్ముతావా?'

'నిజంగా నిజం చెప్పండి... ఇంకా నేనంటే మీకు మోజు...'

'.....................'

'అబ్బ! వుండుగూ మాటసగానం మీగుడూ బుగ్గ నొప్పెస్తుతూంది'

* * * *

తరువాత చాలా రోజులదాకా, నిర్హేతుకంగా పరలక్ష్మమ్మను పంపించి వేసినందుకు సీతమ్మ చాలా విచారించింది. కాని ఆమెను చాలించుకోమనడమే ఏఅను మానాలూ లేకుండా మంచిదని సమాధానం చెప్పుకుంది. ఇక నెప్పుడూ ఆమె వంటమనిషి మాట యెత్తలేదు.

ఇంద్రజాల మహేంద్రజాలము

ఈ గ్రంథములో జర్మనీగారడి, హస్తలాఘవము, ఆంగ్ల ఇంద్రజాలము, మంత్రశాస్త్రము, భూతవైద్యము, యంత్రములు, చీట్లపేక తమాషాలు, వినోదవిద్యలు, మనుష్యుని మాయముచేయుట, మామిడిచెట్టును పుట్టించుట, జీవముతో సమాధి యగుట, శరీరము లేని తలచేత మాట్లాడించుట, గాలిలో మనుష్యుని నిలుపుట మొదలగు విచిత్రములున్నవి. దీనిచే మేజిక్ చేయగలరు. వెల రూ. 1—0—0.

చమత్కార గణితము:—(అప్రూవ్డు) ఇందులో విచిత్ర వినోద మనోగణితములు, సమస్యలు, చిక్కు ప్రశ్నలు, యుక్తి తమాషా లెక్కలు, గణితావధానము గలవు. దీనిని చదివిన తెలివి కలుగును. వెల రూ. 1.

వలయువారు పి. ఆర్. జనార్దనం నాయుడు, ఒంగోలు, (గుంటూరు జిల్లా) అని వ్రాయుడు